

Směnka č. 6

Značné spory vyvolává vepsání rektadoložky do směnky s předtiskem „na řad“, pokud tento předtisk nebyl škrtnut nebo jinak upraven (např. z části využit právě pro rektadoložku). Na směnce – stejně jako v našem případě - potom figurují dva rozporné zápisy, jeden předtištěný („na řad“), druhý dodatečně vepsaný či vtištěný („nikoliv na řad“).

Tyto směnky považuji za **neplatné pro neurčitost formy**, neboť není jasné, zda se jedná o cenný papír na jméno nebo na řad.

Opačný názor vychází z toho, že ze směnky vyplývá výstavcova vůle učinit ze směnky rektasměnku a ke škrtnutí doložky „na řad“ došlo nepřímo doplněním rektadoložky.

Současná soudní praxe neřeší uvedenou otázku jednotně. Převládá spíše závěr, že jde o platnou směnku s rektadoložkou. Doplnění rektadoložky do směnky má tak nepřímo „vymazat“ předtištěnou doložku „na řad“. Pro uvedený závěr lze najít dostatek argumentů, vždyť jistě nikdo nepochybuje o tom, že vůle výstavce směřovala k tomu, aby se z listiny stala rektasměnka. Ne vždy ale vůle účastníků směnečných vztahů hraje z pohledu zákona roli (srov. např. čl. I § 9 či § 12 odst. 2). Navíc, budeme-li rozdílně posuzovat údaje podle toho, zda je podepsaný doplnil sám, či zda se s nimi pouze ztotožnil podpisem na formuláři, je třeba vidět, že stejný problém se nemusí týkat pouze rektadoložky, ale i dalších údajů, které bývají ve směnečných formulářích předtištěny. Judikatura se ovšem mění a lze předpokládat, že bude dána přednost striktnějšímu stanovisku.

Výstavce Klaus Hopt by tedy měl jasně určit formu směnky. Pokud zamýšlí emitovat rektasměnku, měl by škrtnout či jinak odstranit formulářový předtisk „na řad“.

Směnka dále nemá určité datum vystavení („září“ nepostačuje).

Jinak je směnka v pořádku. Jako (zákonná) vistasměnka, může být platně úročena.

Směnka (předpokládejme její platnost) je platně akceptována, za směnečníka při přijetí jednali prokuristé.